

Nr 37

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa lektorsprebendefastigheter i Linköping.

(2:a avd.)

Kungl. Maj:t har i propositionen nr 39, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för den 17 januari 1958, föreslagit riksdagen att medgiva, att de inom Linköpings stad belägna lektorsprebendefastigheterna stadsägorna nr 2253 D och 2233 må för ett sammanlagt pris, icke understigande 153 500 kronor, och på de villkor i övrigt, som Kungl. Maj:t finner skäligt bestämma, försälas till Linköpings stad.

Av statsrådsprotokollet inhämtas i huvudsak följande.

I skrivelser den 25 mars 1954 och den 11 oktober 1955 till kammarkollegiet har *drätselkammaren i Linköping* genom dess fastighetskontor anhållit att få förvärva stadsägorna nr 2253 D och 2233 i Linköpings stad, vilka stadsägor är lektorsprebendefastigheter och utgör fjärde respektive femte lektorns lönejordar. Till stöd för framställningarna har anförts, att de nämnda fastigheterna ingår i ett sammanhängande större industriområde inom stadsdelen Västanstång, vilket till huvudsaklig del äges av staden, samt att det för en utbyggnad av detta industriområde är angeläget att staden disponerar så mycket mark inom området som möjligt för en förberedande projektering av gator och ledningar.

Stadsägan 2253 D har enligt fastighetsregistret en areal av 45 173,6 m² och ingår till större delen i stadsplan, fastställd den 22 september 1955, samt har däri upptagits såsom industriområde, järnvägsområde, gata, park, område för transformatorstation och reservat för rikshuvudväg. Stadsägan nr 2233 innehåller 1 675 m² och ingår i en den 22 augusti 1952 fastställd stadsplan såsom järnvägsområde.

Stadsägan 2253 D utarrenderas av vederbörande tjänsteinnehavare, fjärde lektorn vid högre allmänna läroverket i Linköping, till Mellersta Sveriges Lantbruks AB. Enligt arrendekontrakt den 27 april 1948 är stadsägan utarrenderad för tiden den 1 maj 1948—den 30 april 1958 för ett årligt arrende av 660 kronor. Stadsägan 2233 utgöres av ett vägområde.

Värdering av de ifrågavarande förvärvsområdena har på uppdrag av kammarkollegiet verkställt av förutvarande kammarrådet Sten Grönvall och lantmätaren Lennart Bernsveden såsom särskilda sakkunniga. Värderingsmännen har för ett markkomplex, omfattande jämte stadsägan 2253 D viss kyrklig jord, föreslagit ett försäljningspris motsvarande 3 kronor 28 öre per m². Om stadsägan 2233, som enligt värderingsmännen icke borde åsättas särskilt värde, medräknades, komme försäljningspriset per m² för hela markkomplexet att utgöra 3 kronor 23 öre.

Drätselkammaren i Linköping, som tagit ställning till värderingsmännens förslag beträffande kvadratmeterpriset av stadsägan 2253 D, har meddelat kammarkollegiet, att kammaren anser, att nämnda pris icke bör överstiga 1 krona 50 öre.

Stiftsnämnden i Linköpings stift, till vars yttrande *vederbörande tjänsteinnehavare* och *läroverkskollegium* anslutit sig, *domkapitlet* i sagda stift och *skolöverstyrelsen* har framhållit, att det föreslagna priset vid försäljningen av stadsägorna vore för lågt.

Kammarkollegiet har inte funnit anledning till erinran mot försäljning till Linköpings stad av ifrågavarande markområden i enlighet med föreliggande ansökningar. Vad prisfrågan angår förordar kollegiet beträffande stadsägan nr 2253 D, att köpeskillingen bestämmes efter 3 kronor 28 öre per m² till $(45\,173,6 \times 3,28 =)$ 148 169 eller avrundat 148 000 kronor ävensom att nämnda kvadratmeterpris tillämpas vid försäljning av stadsägan nr 2233. Köpeskillingen för denna stadsäga skulle då bli $(1\,675 \times 3,28 =)$ 5 494 eller avrundat 5 500 kronor.

Departementschefen har anfört följande.

År 1943 medgav riksdagen (prop. 174; JoU 47; Rskr 302) att vissa lektorsprebendefastigheter i Linköping finge säljas till staden för angivet pris och på de villkor i övrigt, *Kungl. Maj:t* funne skäligt bestämma. Av den i samband med nämnda beslut gjorda utredningen, vilken omfattade jämväl de nu ifrågavarande fastigheterna, ansågs framgå, dels att fastigheterna till en del var av kronan anslagna, varför riksdagens samtycke till försäljningen borde inhämtas, dels ock att kyrkomötets hörande angående försäljningen inte erfordrades. Någon ändrad ståndpunkt i dessa avseenden synes inte finnas anledning att nu intaga.

Såsom skäl för Linköpings stads förvärvande av stadsägorna nr 2253 D och 2233 har staden anfört, att det för en utbyggnad av industriområdet å Västanstång är angeläget att staden disponerar mark inom området. Mot försäljning av de ifrågavarande markområdena till staden har ingen av de hörda myndigheterna rest invändningar. I nyssnämnda utlåtande anförde jordbruksutskottet, som bildat sig en uppfattning om områdenas belägenhet vid besök å orten, bland annat, att de då ifrågavarande fyra lektorsprebendefastigheterna, vilka var belägna inom samma industriområde som de nu aktuella fastigheterna, genom sin belägenhet omedelbart utanför stadens bebyggda område samt i närheten av hamn och järnväg otvivel-

aktigt torde tillhöra de lämpligaste industritomterna i staden samt att Linköpings stad borde få förvärva fastigheterna.

Då några invändningar av principiell art inte kan göras mot den ifrågasatta överlåtelsen och samma skäl för bifall är förhanden nu som år 1943, finner jag, i likhet med i ärendet hörda myndigheter, att stadens önskan att förvärva de båda lektorslönejordarna bör villfaras. Försäljningspriset bör enligt min mening bestämmas till lägst det av kammarkollegiet föreslagna eller sammanlagt 153 500 kronor. Det torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att meddela närmare föreskrifter rörande försäljningen och dispositionen av försäljningsmedlen samt i samband med försäljningen i övrigt uppkommande spørsmål. Därest försäljning kommer till stånd, torde de behållna försäljningsmedlen tills vidare böra fonderas.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot vad departementschefen anfört, tillstyrker bifall till Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag och hemställer förty,

att riksdagen må medgiva, att de inom Linköpings stad belägna lektorsprebendefastigheterna stadsägorna nr 2253 D och 2233 må för ett sammanlagt pris, icke understigande 153 500 kronor, och på de villkor i övrigt, som Kungl. Maj:t finner skäligt bestämma, försäljas till Linköpings stad.

Stockholm den 28 februari 1958

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Einar Persson, Boman, Thun, Pålsson, Sundelin, Rikard Svensson, Söderberg, Mårtensson, Bertil Petersson, Ragnar Bergh, Sunne, fröken Ranmark, herr Mossberger och fru Svenson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Åkerström, Malmborg, Thapper, Ståhl, Jansson i Kalix, Gustafsson i Stockholm, Blidfors, Andreasson, Gerhard Nilsson i Gävle, Heckscher, Johansson i Norrköping och Svensson i Stenkyrka.